

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 62/20
Luxembourg den 20 maj 2020

Kendelser afsagt af Retten i sagerne T-526/19 og T-530/19
Nord Stream 2 AG og Nord Stream AG mod Parlamentet og Rådet

Retten afviser de af Nord Stream AG og Nord Stream 2 AG anlagte sager til prøvelse af direktiv 2019/692, der udvider visse regler for det indre marked for naturgas til at omfatte naturgasrørledninger med oprindelse i tredjelande

Operatørerne af naturgasrørledningerne Nord Stream 1 og 2, er under alle omstændigheder ikke umiddelbart berørte af dette direktiv

Det schweiziske selskab, Nord Stream AG, hvoraf 51% ejes af det russiske selskab, PJSC Gazprom¹, ejer og driver naturgasrørledningen »Nord Stream« (normalt omtalt »Nord Stream 1«), som sikrer naturgastransmission mellem Vyborg (Rusland) og Lubmin (Tyskland), nær Greifswald (Tyskland). Opførelsen af denne naturgasrørledning blev afsluttet i 2012, og anvendelsen heraf er fastsat til at vare i 50 år.

Det schweiziske selskab, Nord Stream 2 AG, der er helejet af det statslige, russiske aktieselskab, Gazprom, har til opgave at planlægge, opføre og drive naturgasrørledningen »Nord Stream 2«, som er parallel med naturgasrørledningen »Nord Stream 1«. I januar 2017 indledtes arbejdet med at dække rørene til naturgasrørledningen med beton.

Den 17. april 2019 vedtog Parlamentet og Rådet direktiv 2019/692² (herefter »ændringsdirektivet«), som ændrede direktiv 2009/73 om fælles regler for det indre marked for naturgas³. Dette direktiv trådte i kraft den 23. maj 2019 og skulle principielt gennemføres af medlemsstaterne i deres nationale ret inden den 24. februar 2020. Da direktivet trådte i kraft, var 95% af arbejdet med at dække rørene til naturgasrørledningen »Nord Stream 2« med beton blevet gennemført.

Fra ændringsdirektivets ikrafttræden har operatører af naturgasrørledninger, såsom Nord Stream AG og Nord Stream 2 AG, nu potentielt fået lagt en del af deres gastransmissionslinjer ind under direktiv 2009/73 og de nationale gennemførelsesbestemmelser – i dette tilfælde den del, der befinder sig mellem en medlemsstat og et tredjeland, indtil medlemsstatens territorium eller den del, der befinder sig i en medlemsstats territorialfarvand. For disse operatører betyder dette navnlig, at operatører er forpligtede til at adskille operatørernes transmissionsnet fra transmissionsnettene samt til at indføre et system for adgang uden forskelsbehandling af tredjemand til gastransmissions- og gasdistributionsnet på grundlag af offentliggjorte satser.

Nord Stream AG og Nord Stream 2 AG anlagde sag⁴ ved Den Europæiske Unions Ret med påstand om dels delvis annullation af ændringsdirektivet, og dels om at det annulleres i sin helhed.

¹ De øvrige 49% ejes af fire schweiziske selskaber, hvoraf to af dem, der indirekte ejes af to tyske selskaber, hver ejer 15,5%, og de to andre, hvoraf det ene er indirekte ejet af et fransk selskab, og det andet er et datterselskab af et nederlandsk selskab, hver ejer 9%.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/692 af 17.4.2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas (EUT 2019, L 117, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT 2009, L 211, s. 94).

⁴ Kommissionen, Estland, Letland, Litauen og Polen har fremsat begæringer om at måtte intervenere til støtte for Parlamentets og Rådets påstande. Eftersom kendelserne afsagt dags dato har afsluttet sagerne, er det ikke længere fornødent, at Retten træffer afgørelse om disse begæringer.

Nord Stream 2 AG gjorde gældende, at de nye forpligtelser medfører betydelige ændringer for selskabet, eftersom selskabet, for at opfylde disse, skal sælge hele naturgasrørledningen »Nord Stream 2« eller ændre sin organisatoriske eller virksomhedsmæssige opbygning fuldstændigt, hvilket grundlæggende undergraver denne infrastrukturens finansieringsgrundlag, hvortil europæiske virksomheder tidligere har været knyttet⁵.

Nord Stream AG, som nedlagde påstand om annullation af en ny bestemmelse, der forpligter de nationale reguleringsmyndigheder til at træffe afgørelse om visse anmodninger om undtagelse herfra senest den 24. maj 2020, gjorde gældende, at de nye forpligtelser, der følger heraf, vil medføre, at selskabet pålægges betydelige ændringer af aktionæraftalen for selskabet, sine vedtægter og af den aftale om naturgastransmission, som selskabet har indgået med Gazprom export LLC.

Ved kendelserne af dags dato afviste Retten disse sager fra realitetsbehandling.

Hvad angår **både Nord Stream 2 AG og Nord Stream AG** fastslog Retten, at de **ikke er umiddelbart berørt af ændringsdirektivet**.

Det er nemlig kun med de nationale gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv, som medlemsstaterne vedtager eller har vedtaget, at operatørerne, såsom dem, der har anlagt disse sager (på de betingelser, som disse medlemsstater har fastlagt), bliver underlagt eller er underlagt forpligtelserne i direktiv 2009/73, som ændret.

Medlemsstaterne har en skønsbeføjelse hvad angår de nationale gennemførelsesforanstaltninger, som siden den 24. februar 2020 har tilsigtet at gøre de forpligtelser, der følger af direktiv 2009/73, som ændret, bindende for operatørerne.

Det følger endvidere af ændringsdirektivet, at de nationale reguleringsmyndigheder på visse betingelser kan beslutte at indrømme undtagelser for bestemte bestemmelser i direktiv 2009/73, som ændret, hvad henholdsvis angår dels nye, store gasinfrastrukturer, og dels gastransmissionslinjer mellem medlemsstater og tredjelande, som var afsluttet inden den 23. maj 2019. Ved gennemførelsen af disse bestemmelser råder de nationale reguleringsmyndigheder over et vidt skøn hvad angår indrømmelsen af sådanne undtagelser og de eventuelle særlige betingelser, som sådanne undtagelser kan underlægges.

Hvad angår **Nord Stream AG** fastslog Retten, at dette selskab **heller ikke er individuelt berørt af ændringsdirektivet**.

I denne forbindelse bemærkede Retten bl.a., at Nord Stream AG ikke havde en rettighed til at drive og/eller at fortsætte med at drive nettet for to »Nord Stream«-naturgasrørledninger, selv hvis selskabet var frigjort for enhver EU-retlig forpligtelse, i hvert fald vedrørende den del af denne gastransmissionslinje, som befandt sig på Unionens territorium, i dette tilfælde en medlemsstats indhav.

Den omstændighed, at Nord Stream AG ved vedtagelsen af ændringsdirektivet tilhørte en lukket kreds, der var identificeret eller kunne identificeres, af operatører, der var berørte af udvidelsen af det geografiske og/eller materielle anvendelsesområde for direktiv 2009/73, gør det således ikke muligt at betragte selskabet som individuelt berørt af ændringsdirektivet. Det står nemlig fast, at direktivet finder anvendelse i medfør af objektive kriterier, som EU-lovgiver har defineret, bl.a. kriteriet om, at gastransmissionslinjer, der kan indrømmes visse undtagelser, skal være afsluttet inden den 23. maj 2029, da ændringsdirektivet trådte i kraft.

Hvad angår den **ret til effektive retsmidler**, som Nord Stream 2 AG påberåbte sig, tilføjede Retten, at denne operatør kan anmode den tyske reguleringsmyndighed om en undtagelse og i givet fald anfægte denne myndigheds afgørelse **for en tysk retsinstans**, idet selskabet gør

⁵ Finansieringen på ca. 9,5 mia. EUR varetages med 50% af selskaberne ENGIE SA (Frankrig), OMV AG (Østrig), Royal Dutch Shell plc (Nederlandene og Det Forenede Kongerige), Uniper SE (Tyskland) og Wintershall Dea GmbH (Tyskland).

gældende, at ændringsdirektivet er ugyldigt, og leder denne ret til at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål om ændringsdirektivets gyldighed.

Retten besluttede ligeledes på Rådets anmodning, at **fire dokumenter, som Nord Stream 2 AG havde fremlagt** som led i sit søgsmål **uden tilladelse fra den pågældende institution**, der var ophavsmand eller modtager hertil, **blev slettet fra sagens akter**, og at der ikke længere skulle tages hensyn til passager i stævningen og bilagene, hvori uddrag af disse dokumenter blev gengivet. Det drejer sig navnlig om en udtalelse fremsat af Rådets Juridiske Tjeneste til medlemsstaternes faste repræsentanter og om Kommissionens henstillinger til Rådet med henblik på vedtagelse af en afgørelse vedrørende internationale forhandlinger med et tredjeland. Med støtte i Domstolens nylige dom i sagen Slovenien mod Kroatien⁶ og således inspireret af forordningen om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁷ fastslog Retten hvad angår de dokumenter, hvori Rådet havde givet afslag på aktindsigt efter en begæring fremsat af en ansat hos Nord Stream 2, at Rådet med føje dels havde påberåbt sig beskyttelsen af dets juridiske udtalelser, og dels havde fundet, at udbredelsen af dokumenterne konkret og faktisk ville skade beskyttelsen af offentlighedens interesse hvad angår Unionens internationale forbindelser.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

Kendelserne (sag [T-526/19](#) og [T-530/19](#)) offentliggøres på webstedet CURIA.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

⁶ Dom af 31.1.2020, Slovenien mod Kroatien (sag C-457/18, jf. ligeledes [pressemeldelse nr. 9/20](#)).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43). (18)